

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Milana Podhrázkého a Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **V. S. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 3. 2025, č. j. 33 A 6/2025-30,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti shora označenému rozsudku, jímž Krajský soud v Plzni zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2025, č. j. OAM-1726/BA-BA07-BA03-PŘZ-2024.

[2] Dne 2. 1. 2025 vydal žalovaný rozhodnutí pod č. j. OAM-1726/BA-BA07-BA06-Z-2024, jímž byl stěžovatel podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu (dále jen „zákon o azylu“) zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění stanovena do 15. 4. 2025. Dne 6. 2. 2025 podal stěžovatel žádost o posouzení důvodů zajištění ve smyslu § 46a odst. 10 zákona o azylu. Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 2. 2025, č. j. OAM-1726/BA-BA07-BA03-PŘZ-2024 bylo rozhodnuto tak, že je stěžovatel i nadále zajištěn.

[3] V návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel uvedl, že by pro něj následky rozsudku krajského soudu a rozhodnutí žalovaného znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti současně není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, přičemž újma, která by mohla vzniknout jiným osobám, by byla menší než újma hrozící stěžovateli. Měl za to, že žádné jiné osobě v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti újma nehrozí. Stěžovatel dodržuje všechna pravidla jak společenského soužití, tak i právní předpisy, nikomu neškodí a nezpůsobuje újmu. Je přitom nutné vážit s pomocí testu proporcionality intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího stěžovateli s intenzitou narušení veřejného zájmu.

[4] Podle § 107 s. ř. s., kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[5] Z těchto ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něho nepříznivého soudního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015-38).

[6] Povinnost tvrdit a prokázat hrozbu újmy tíží stěžovatele (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí významná újma vznikne, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá, včetně uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší (resp. významné) újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu, k jehož unesení je nutné, aby stěžovatel svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50).

[7] Nejvyšší správní soud navíc již v minulosti uvedl, že „z povahy institutu zajištění cizince za účelem správního vyhoštění dle ustanovení § 124 a násl. zákona o pobytu cizinců, nepřichází přiznání odkladného účinku v úvahu, neboť by zcela popíralo samotný smysl a účel zajištění, kterým je časově ohraničené omezení osobní svobody za účelem správního vyhoštění cizince“ (usnesení NSS ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 130/2011-71; z nedávné doby lze odkázat např. na usnesení NSS ze dne 19. 6. 2023, č. j. 4 Azs 186/2023-24, odst. [14]).

[8] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku převážně parafrázuje relevantní právní úpravu. K tomu dodal, že žádné jiné osobě v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti újma nehrozí a že dodržuje všechna pravidla jak společenského soužití, tak i právní předpisy, nikomu neškodí a nezpůsobuje újmu. Žádný jiný důvod pro přiznání odkladného účinku neuvedl. Stěžovatel ani neosvědčuje jakékoli skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné učinit závěr o vzniku újmy a následně ji poměřit s kolidujícím důležitým veřejným zájmem.

[9] V posuzované věci proto stěžovatel břemeno tvrzení a břemeno důkazní o existenci skutečností opodstatňujících přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neunesl a ani

pokračování

Nejvyšší správní soud nezjistil okolnosti, které by svědčily o tom, že situace stěžovatele patří právě mezi ojedinělé případy, pro něž je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen. Stěžovatelova tvrzení jsou velmi obecná a nelze z nich seznat, v čem konkrétně mu nepřiznáním odkladného účinku má vzniknout zásadní újma, a to taková, která je nepoměrně větší, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Nadto je Nejvyššímu správnímu soudu z úřední činnosti známo, že se stěžovatel v zařízení pro zajištění cizinců již nenachází, neboť byl dne 15. 4. 2025 propuštěn.

[10] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[11] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost obsahuje všechny zákonné náležitosti a Nejvyššímu správnímu soudu nic nebránilo v tom, aby rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku i za situace, kdy stěžovatel dosud nemá zvolného (potažmo ustanoveného) právního zástupce.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2025

David Hipšr
předseda senátu